

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Рейтинг найкращих університетів світу. URL: https://www.timeshighereducation.com/world-university-rankings/2022/world-ranking#!/page/0/length/10/sort_by/rank/sort_order/asc/cols/stats (дата звернення: 27.04.2022)
2. Указ Президента України від 02.06.2021 № 225/2021 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 травня 2021 року "Про Стратегію людського розвитку. С. 4-8. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2252021-39073>
3. Ilshat Rafkatovich Gafurov, Marat Rashitovich Safiullin, Elvir Munirovich Akhmetshin, Almaz Rafisovich Gapsalamov, Vladimir Lvovich Vasilev. Change of the Higher Education Paradigm in the Context of Digital Transformation: from Resource Management to Access Control. International Journal of Higher Education. Vol. 9, No. 3; 2020. P. 71-85. URL: <https://www.sciedu.ca/journal/index.php/ijhe/article/view/17137>

УДК 331.1

Корягіна Д.О.

здобувач вищої освіти, ДВНЗ «Київський національний економічний університет мені Вадима Гетьмана»

Корягіна К.О.

здобувач вищої освіти, ДВНЗ «Київський національний економічний університет мені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник: Красножон С.В.

к.е.н., доцент, ДВНЗ «Київський національний економічний університет мені Вадима Гетьмана»

ГІДНА ПРАЦЯ ЯК ОСНОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ: УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Масштаби та глибина суспільних та трудових проблемних завдань, асиметрії в економічному та соціальному становленні України як знаку гідної нестачі праці, створюють загрозу соціальній якості. Чітко спостерігаються багато різних можливостей для економічно активних людей у новій економіці та разом і з цим, багато нових викликів, ризиків та загроз саме через проблему зайнятості, доходів, умов праці та соціального захисту.

З огляду на це, було оновлено концепцію гідної роботи, яка передбачатиме вирішення цих проблем та усунення викликів в контексті роботи 4.0 моделі. Робота 4.0, з одного боку, і промисло-

вість 4.0, з іншого, є двома сторонами однієї монети — соціальної і трудової й технічної і технологічної. Промисловість 4.0 — це новітня економічна модель, яка виникла з четвертої промислової революції, якій притаманний розвиток цифрової екосистеми. Модель роботи 4.0 вже не розглядається як продукт лінійних, одновекторних технічних і технологічних перетворень. Ця модель є результатом співіснування масштабних, багатовекторних, і неоднозначних трансформаційних перетворень, які змінюють бізнес-моделі і способи ведення бізнесу.[1]

Якщо дивитися більш загально, розвиток і функціонування 4.0 моделі в галузі праці призведе до:

- потенційно значних, сприятливих технічних та технологічних передумов покращення продуктивності праці;
- посилення різноманіття робочої сили за рівнем професійної підготовки та компетентності;
- посилений контроль за трудовим процесом, який включатиме також дистанційні роботи;
- перетворення багатьох видів роботи, а саме від складних і надскладних до спрощених і простих.

Всесвіт праці та соціально-трудовах відносин неоднозначно змінюється під впливом багатьох чинників, як внутрішніх, так і зовнішніх. І, на жаль, такі зміни мають тенденцію до посилення. Це дає поштовх до визначення необхідності комплексного, об'єктивного та неупередженого аналізу перетворення соціально-трудової сфери, виявлення характерних тенденцій, основ соціально-трудового розвитку.[2] Позитивні тенденції у сфері трудових і соціально-трудовах відносин, що виникли в процесі подолання гідної нестачі праці, мають стати значним орієнтиром для забезпечення конкурентних позицій у сфері соціалізованого суспільства, закласти нові основи для забезпечення стабільності соціально-трудового розвитку, і досягти на цій основі вищої соціальної якості.[3]

Вектори соціально-трудового розвитку, які в майбутньому повинні сформувавши якісно нову соціально-економічну політику в Україні, повинні включати:

запровадження інноваційної моделі зайнятості, заснованої на збільшенні розмірів третинного сектору та інноваційної сфери, підвищенні рівня конкурентоспроможності робочих місць, а також використанні висококваліфікованої робочої сили;

удосконалення політики щодо трудових доходів на основі модернізації та підвищення ефективності соціальних стандартів, оновлення та наповнення існуючих механізмів регулювання дохо-

дів (в першу чергу системи оподаткування доходів фізичних осіб) новими інструментами, удосконалення системи колективного договору, заснованої на регулюванні заробітної плати, та розподілу індивідуалізованої винагороди;

реформування системи соціального захисту шляхом переформування завдань держави, розвитку інституційного середовища, впровадження ряду заходів на макрорівні тощо.

Можна зробити висновок, що слід оновити пристойну теорію роботи. Ця теорія повинна відійти від фрагментації, спільних упереджень і суджень та стати теоретичною основою для побудови відносин, які орієнтуватимуться на людину у світі праці. Нова концепція гідної праці повинна, по-перше, бути розгалуженою системою наукових перспектив щодо розвитку світу праці, заснованої на належних робочих принципах. Вона також має стати домінантою для розвитку інституційної підтримки гідної праці та набути статусу певної платформи, на якій будуть формуватися державні договірні та управлінські важелі впливу на основні складові гідної праці.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Тюрксель К.Б., Уфук Т., Юджел Й. «Яка робоча сила для епохи Індустрії 4.0? Праця 4.0» у «Індустрії 4.0 з точки зору MIS». 2019. с.67-80. URL: <https://www.peterlang.com/document/1110842>

2. Колот А., Герасименко О. Дефіцит гідної праці як сучасна тенденція розвитку соціально-трудової сфери в Україні. *Знання та продуктивність Управління*. 2017. с.5-18 URL: <https://www.businessperspectives.org/journals/knowledge-and-performance-management-2/issue-262/a-deficit-of-decent-work-as-a-current-trend-in-the-development-of-social-and-labor-sphere-in-ukraine>

3. Бескон, Д., Шатеньє, А., і Мехран, Ф. (2003). «Сім показників для вимірювання гідної роботи: Міжнародне порівняння». *International Labour Review*, 142(2), с.179-212. URL: <https://doi.org/10.1111/j.1564-913X.2003.tb00258.x>

4. Кожемякіна С., Черкасов А., Резнік Н., Язлюк Б., Журавка О., Мазуров С. Нове прогнозування робочих місць у промисловому секторі України економіки. *Проблеми та перспективи в управлінні*, 16(4). 2020. с.384-394. URL: [http://dx.doi.org/10.21511/ppm.16\(4\).2018.32](http://dx.doi.org/10.21511/ppm.16(4).2018.32)